

Hidtil er vi så enige med hr. Ole Vagn Christensen i, at da modstanderne af et forlig har skullet mønstre 35 pct. af de stemmeberettigede for at kunne forkaste et forligsudspil, så har der nok været en tendens til resignation hos de enkelte medlemmer, der med rette har følt, at sagen stort set var afgjort på forhånd. Og sådan bliver det altså ikke fremover. Det er vi tilfredse med.

Større indflydelse vil betyde større interesse for overenskomstfornyelserne blandt de menige medlemmer, og det er for os at se en klar fordel, fordi det i praksis betyder, at ledelsen i fagforeningerne, der forhandler overenskomsterne, bliver tvunget til i langt højere grad at lytte til de menige medlemmer.

Omvendt er vi så også i Venstre interesseret i, at den valgte afstemningsprocedure ikke gør det alt for let at underkende et forligsudkast. Det er ikke rimeligt, at en meget lille gruppe på arbejdsmarkedet med et nej kan sætte hele landet ud i en lammende situation, og derfor er det fornuftigt, at der fortsat er krav om kvalificeret flertal, hvis stemmeprocenten er under 40, og det vil sige, at vi altså går imod SF's lovforslag.

Den anden del af regeringens lovforslag, der vedrører sammenkædningsreglerne, har vi jo allerede haft en del diskussion om, og for at forebygge, at hr. Nødgaard også stiller mig spørgsmål, så kan jeg da godt svare hr. Nødgaard med det samme og sige, at vi mener, det er fornuftigt at have en sammenkædningsmodel, fordi det, der er problemet, hvis man ikke har en sammenkædning, er jo, at en meget lille gruppe på arbejdsmarkedet, om jeg så må sige, kan lægge hele landet øde.

Altså det er jo et meget kompliceret arbejdsmarked, vi har i dag, hvor der indgår mennesker fra forskellige områder på den enkelte virksomhed, og der finder vi altså, det vil være urimeligt, hvis en meget lille gruppe med deres nej kunne lægge landet øde og reelt forhindre de øvrige, der er blevet enige om et forligsudspil, i at få det forlig, de nu har accepteret. Så vi mener, det er en praktisk nødvendighed, fordi vi har et kompliceret arbejdsmarked.

At det så også er sket på grundlag af en anmodning fra ILO, at man nu slår fast, at forligsmanden først skal overtage forhandlingerne, når mulighederne for et forlig er udtømte, er så også udmærket. For os at se ændrer det ikke ved praksis, men det præciserer, hvad der faktisk har været gældende ret på nær en enkelt gang, hvor forligskvinden var langt ude.

Vi har bl.a. i pressen bemærket, at nogle af arbejdsgiverorganisationerne er bekymrede, dels for at det kan blive for let at nedstemme et forlig og dels på grund af nogle ulogiske resultater i området omkring en stemmeprocent på 40. Og da kan vi godt forstå bekymringen, og den fremlagte model er for os at se heller ikke ganske logisk, og derfor ville Venstre ikke have noget imod, at man nedsatte et udvalg i tråd med det udvalg, vi lige har haft om Arbejdsretten, som jo blev behandlet her før dette forslag, hvor alle organisationerne på arbejdsmarkedet blev inddraget i et forsøg på at lave en mere logisk model, men som også samtidig kunne accepteres.

Og det vil jeg spørge arbejdsministeren om hun vil gøre, men ellers så vil jeg slå fast, at Venstre støtter regeringens lovforslag, og vi er imod SF's.

Brian Mikkelsen (KF):

Som det var tilfældet med L 14, så opfatter Det Konservative Folkeparti også dette lovforslag som en vigtig del af det danske aftalesystem. Forligsmandsloven er jo en del af grundlaget for den danske aftalemodel. Vi har her i landet vist, at vor aftalemodel, hvor arbejdsgivere og arbejdstagere kan aftale og forny kollektive overenskomster, er én af årsagerne til, at vi har et roligt og stabilt arbejdsmarked.

Det forslag, vi behandler i dag, bygger jo på enighed mellem hovedorganisationerne. Man har altså talt sig til rette om et sæt spilleregler, der bløder op på den gældende 35 pct.-regel. Det er en aftale, som vi respekterer i Det Konservative Folkeparti, og vi støtter hermed forslaget.

Om så aftalen om at ændre den hidtidige afstemningsregel ved at fjerne kravet om det her kvalificerede flertal på 35 pct. af de stemmeberettigede til forkastelse af et mæglingsforslag på arbejdstagerside, når stemmeprocenten er over de her 40, er et godt forslag, kan man altid diskutere. Vi har også set eksempler på, at der kan opstå en paradoks situation, hvis en jastemme bringer stemmedeltagelsen op over de 40 pct., men sådan er demokratiet jo, sådan er demokratiet jo. Og da organisationerne på arbejdsmarkedet har aftalt det her, kan vi altså godt støtte det.

Vi har også noteret os, at det ikke er alle aktører på arbejdsmarkedet, som er lige tilfredse med det her forslag, men jeg vil godt gentage, at når aftalen er lavet mellem de to hovedorgani-